

ΠΕΜΠΤΗ, 27 Απριλίου 2006

Συγκέντρωση στο αεροδρόμιο στις 14.30. Ο καιρός δείχνει αρκετά καλός, αλλά οι προβλέψεις της μετεωρολογικής υπηρεσίας από την Καππαδοκία είναι μάλλον δυσοίωνες: κρύο και βροχές.

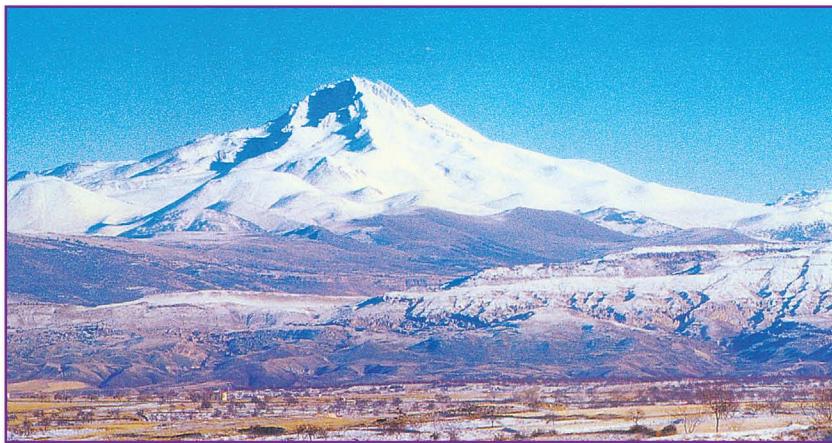
Φθάνω στο αεροδρόμιο με εικοσάλεπτη καθυστέρηση λόγω της μεγάλης κίνησης που συνάντησα μέχρι την Απική οδό. Άλλα και το ναυλωμένο από την «Ελληνική Εταιρεία» αεροσκάφος της Ολυμπιακής απογειώνεται επίσης μισή ώρα αργότερα από την προβλεπόμενη στο πρόγραμμα. Πάντως, ο κυβερνήτης μάς πληροφορεί ότι η διάρκεια της πτήσεως θα είναι μόνο μία ώρα και είκοσι πέντε λεπτά (αντί των δύο ωρών που αναφέρει το πρόγραμμα) και, συνεπώς, μάλλον θα φθάσουμε στην Καισάρεια περίπου στην ώρα μας.

Η πτήση μας είναι ομαλή, χωρίς αξιόλογες αναταράξεις και, το κυριότερο, οι δυσοίωνες πληροφορίες για τον καιρό δείχνουν να διαψεύδονται. Δεν βρέχει. Όσο για το κρύο, δεν μας ανησυχεί, αφού δεν πρόκειται να γίνει εμπόδιο στην εκτέλεση του προγράμματός μας.

Προσγειωνόμαστε στο αεροδρόμιο της Καισάρειας στις 6.30 και χωρίς καθυστέρηση (εκτός της συνηθισμένης για την παραλαβή των αποσκευών μας) επιβιβαζόμαστε στα τρία λεωφορεία που μας περιμένουν.

Η πρώτη εικόνα που αντικρίζω καθώς βγαίνουμε από το αεροδρόμιο είναι ο επιβλητικός ορεινός όγκος του Αργαίου. Πανύψηλος (φτάνει σχεδόν τά 4.000 μέτρα) και χιονισμένος, δημιουργεί ένα εντυπωσιακό σκηνικό, που είναι αδύνατον να σε αφήσει αδιάφορο.

Καθώς παρατηρώ με κάποιο δέος το επιβλητικό βουνό, συλλαμβάνω την φαντασία μου να καλπάζει προς χρόνους παλιούς, τότε που η Καππαδοκία αποτελούσε το ακρότατο ανατολικό όριο της Βυζαντινής αυτοκρατορίας. Τεράστιες οι αποστάσεις μέχρι τη Βασιλίδα. Και όμως, η εμφάνιση του εχθρού στα σύνορα γινόταν αμέσως γνωστή στην πρωτεύουσα, χάρις στο μήνυμα που εξέπειπαν οι φρυκτωρίες, ο πρωτόγονος αυτός αλλά τόσο αποτελεσματικός οπτικός τηλέγραφος, που με κωδικοποιημένες πυρές μεταβίβαζε από κορυφή σε κορυφή τις ειδήσεις. Σίγουρα, σκέπτομαι, ο Αργαίος ήταν ένα από τα σημεία, μάλλον το ακραίο, που λειτουργούσαν ως παρατηρητήρια, και στη δεδομένη χρονική στιγμή εξέπειπαν το σήμα κινδύνου. Για να συνειδητοποιήσουμε τη σπουδαιότητα αυτού του συστήματος, αρκεί, νομίζω, να θυμηθούμε ότι ένα μήνυμα από την Καππαδοκία, που θα απαιτούσε είκοσι, ίσως και περισσότερες ήμερες για να

Το όρος Αργαίος χιονισμένο είναι η πρώτη εικόνα που αιχμαλωτίζει το βλέμμα σου μόλις εξέλθεις από την αίθουσα του αεροδρομίου. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Αργαίος ήταν ενεργό ηφαίστειο μέχρι τα ρωμαϊκά χρόνια, καθώς έχουν εντοπιστεί νομίσματα της εποχής αυτής με απεικονίσεις «καπνού αναθρώσκοντος» από την κορυφή του επιβλητικού βουνού.

το μεταφέρει ο αγγελιαφόρος στη Βασιλεύουσα, γινόταν γνωστό χάρις στις φρυκτωρίες μόλις σε μία ή δύο ώρες!

Καθώς το λεωφορείο διασκίζει την άνετη λεωφόρο με τη μάλλον αραιή κίνηση των τροχοφόρων, παρατηρώ, με κάποιαν έκπληξη ομολογώ, το μέγα πλήθος των σκεδόν ομοιόμορφων οικοδομών. Μου θυμίζουν τις μαζικές οικοδομές που έκτιζαν οι Σοβιετικοί στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Είναι πολυάριφες, χωρίς καμία προσωπικότητα ή ιδιαιτερό αρχιτεκτονικό ύφος. Η μόνη ιδιαιτερότητα που παρουσιάζουν είναι πως όλες οι πλευρές τους περιβάλλονται από ελεύθερους χώρους. Έτσι, δίνουν την αίσθηση της άνεσης, που στερούνται

οι δικές μας πολυκατοικίες καθώς ασφυκτιούν η μία κολλημένη στην άλλη.

Πάντως, μου θυμίζουν εργατικές πολυκατοικίες άλλα ο πολύτιμος φίλος Σπύρος Ισσόπουλος, που γνωρίζει καλά την περιοχή, με διαβεβαιώνει πως πρόκειται για διαμερίσματα μάλλον ευκατάστατων αστών. Το επιβεβαιώνει, άλλωστε, και το πλήθος των IX αυτοκινήτων που είναι σταθμευμένα γύρω από τα οικοδομικά αυτά συγκροτήματα.

Πόσος είναι ό σημερινός πληθυσμός της Καισάρειας; Η απάντηση δεν είναι εύκολη. Οι εγχώριες πληροφορίες τον αναβιβάζουν μεταξύ ενός και δύο εκατομμυρίων ψυχών! Όμως, πριν από την αναχώρησή μου από την Αθήνα, είχα ανατρέξει στο γαλλικό Larousse του έτους 2003, όπου είχα διαβάσει ότι ο πληθυσμός της Καισάρειας είναι πολύ λιγότερος: 498.233. Και το ενδιαφέρον, όσο και χαρακτηριστικό, είναι ότι το ίδιο λεξικό, σε παλαιότερη έκδοση του (1980), υπολόγιζε τους κατοίκους της Καισάρειας σε μόλις 168.000! Δηλαδή, σύμφωνα με τα στοιχεία του Larousse, μέσα σε μία μόλις 25ετία, ο πληθυσμός της Καισάρειας περίπου τριπλασιάστηκε.*

Πάντως, όσοι κι αν είναι οι κάτοικοι, η πόλη είναι ένα κράμα σύγχρονης άχρωμης μεγαλούπολης και τυπικής

* Είναι ενδιαφέρον, ασφαλώς, να θυμηθούμε ότι, σύμφωνα με την τουρκική απογραφή του έτους 1927, ο πληθυσμός της Καισάρειας ανερχόταν σε 39.444 κατοίκους.

ανατολίτικης κωμόπολης, όπου ο ξένος επισκέπτης (ή για να ακριβολογώ: ο Έλληνας επισκέπτης) δεν έχει λόγο να καθυστερήσει.

Μία άλλη παρατήρηση που κάνω, καθώς το λεωφορείο συνεχίζει τη διαδρομή του, είναι το μέγα πλήθος των ξενοδοχείων που προσπερνάμε. Ομολογώ πως δεν μπορούσα να φανταστώ κάπι τέτοιο. Όλα αυτά τα ξενοδοχεία έχουν οικοδομηθεί μάλλον πρόσφατα, θα έλεγα κατά την τελευταία πενταετία. Και φαίνεται να λειτουργούν ικανοποιητικά, αν και η τουριστική περίοδος ουσιαστικά δεν έχει αρχίσει ακόμη (τις επόμενες ήμερες θα διαπιστώσω ότι οι περισσότεροι τουρίστες, αυτήν τουλάχιστον την περίοδο, είναι Γερμανοί, χωρίς να απουσιάζουν οι πανταχού παρόντες Ιάπωνες. Αντιθέτως, δεν συνάντησα Αμερικανούς).

Η διαδρομή μέχρι το ξενοδοχείο μας είναι αρκετά μακρά. Όταν φτάνουμε, έχει πια νυχτώσει. Μπορούμε, όμως, χωρίς δυσκολία να αντιληφθούμε πως πρόκειται για ένα σύγχρονο μεγάλο τετραώροφο ξενοδοχείο, που ονομάζεται Gomeda, και κυριολεκτικά έχει «φυτρώσει» σε μια έρημη τοποθεσία, κάπου ένα χιλιόμετρο έξω από τη Σινασό.

Θα ήθελα να επισκεφθώ και να γνωρίσω αμέσως, χωρίς καθυστέρηση, τούτη την πολύ ενδιαφέρουσα κώμη, σημαντικό κέντρο της μικρασιατικής Ρωμιοσύνης μέχρι το 1924 («Αθήναι της Ανατολής» είχε αποκαλέσει τη Σινασό